

Jaromír Piskoř

Příběh Jaromíra Piskoře začal 11. srpna 1962 v Opavě. Jeho život byl plný napínavých situací už od dětství. V šesti letech byl svědkem okupace Opavy vojsky Varšavské smlouvy.

Když jeho otce vyloučili z Komunistické strany Československa, nemohl pan Piskoř vystudovat střední hotelovou školu a přijali ho jen na školu zemědělskou.

Po střední škole narukoval k posádce v Košicích, kde se potkal s Jaroslavem Kuchyňou. Ten měl kontakty na disidenty a zdroje samizdatu v Praze. Oba se vystavovali obrovskému riziku a samizdaty přepisovali. Pod sochou Zápotockého je pečlivě schovávali a co nejrychleji posílali zpátky do Prahy.

Po návratu z vojenské služby se seznámil s nezávislými aktivisty v Praze a přenesl jejich činnost včetně v samizdatu na Opavsko. V půli roku 1988 začali vydávat autorský samizdat Protějšší chodník. Pan Piskoř se ocital se ve společnosti velkých jmen a v prosinci podepsal Chartu 77.

8. listopadu 1989 předal rozhlasové stanici Svobodná Evropa protest proti stavbě koksovny ve Stonavě. Pro režim se stal velmi nepohodlným a komunistická policie ho zadržela a vyslýchala. Nicméně zejména u mladší generace si postupně získával stále větší a větší vliv.

Listopadu 1989 komunistický režim padl a ještě v listopadu se pan Piskoř stal jedním z lídrů občanského fóra v Severomoravském kraji. Koncem ledna 1990 byl kooptován jako poslanec do federálního shromáždění. Pár měsíců na to byl zvolen ve svobodných volbách. V politice se sice příliš neohřál a roku 1992 ji opustil, ale ještě do roku 1996 pracoval jako tiskový tajemník občanské demokratické strany. Nyní žije Jaromír Piskoř v Praze.